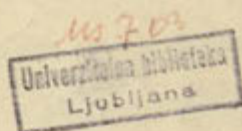

baggis kureni

elecentijena gos⁹⁰⁷²odi^{odc}ti. pisateljica!

Nekoliko peto holo sem nikjer ni pravega
mesta za me. - Jar ne goščam dosti za to, mi-
no se obratoma svoj got^{ot}olaj in drugi ne slutijo,
da vem, da sem odr^{dr}ti.

Karavarno sem vesela ... avtorit^{avtorit}udine. -
Inozgodat sem "čudna" hahor pravijo drugi. Te-
daj premišljam sama sebe in druge in stal-
tot^{tot}je, da jim stresen glavo in v^vskliknem. "Ker-
paj je ni!" -

Da, se shujaj je ni - zame je. - Čudili se bodo-
te, da vam pišem tako, pa ni ne d. Časih me prime,
da pišem obelga pisana, polna tistega hassa, ki
se mi glute po glavi... Čopostjem jih večkrat -
večkrat jih pa tudi v^vžem v^vpeč - hahor pride.

Ne prime se me zlepa kraj, dejal je č^č morisik-
do, in menda bo res. - Kolaj mi ni hudo - o ne! - Li-
dim picer, vskodou sem ne v odvetniški pisar-
ni in prepiranju razne tožbe, rekurze, apelacije in ha-
hor se sem tem justin strojem že prav. - Ki ravno
prizetno delo. Dan na dan vedno isto brez prenehlja-
ja brez spremembe! - Pri tej nizi sedim že č^č t^t
mescer, nekaj dimnikov in par streh je moj vis. a-
vis stor močeh, ki se eno špekulaja v^vh streh, je moj

znanec in nra na steni moja prijateljica. Ho bi je
sem, se sedem k mizi, ob dvornajstih pa pozvovim
svoje stvari do tleh, ho zopet videm in sedim do
mih. Ki sile ravno. Pa me malo bole dasih, pa se je
potrpi in saj pijem čaj, bo že bolje. Za to dobivam kon-
cu meseca 40 gl. lep denarček. pa haj, porabi se pa
lahko. Inam brata, - ta precij strga in moje oble-
ke tudi ne drže dolgo. - Pa prej mi je bilo slabše.
Bila sem sama od 15. leta do 18. - Bilo je ludo do-
ma! - Nisem bila lačna, ni strgoma - pa saj
je dosti, kar bolj boli. Tri leta sem vtrojola, marsik-
do bi ne bil tri dni - pa morala sem. Ne obsojam
nikogar, ljubim se polnivotarino, a rečem le, da
tako nečini zaradi - pijarči, da bo morda drugi
na propala zaradi nje. - Ne vem, če veste, kaj je to,
pijara. - Bivali ste mestetohrat, pisali tudi že ke-
daj, a doživeli niste in bolje je, da ne veste, kaj
je to, - ne na prajinju, ampak v resnici! -

Stava bom zdaj dvajset let, pa ne spominjam
se, da bi bila kdaj le mesec dni srečna. Kakor daleč
se spominjam, toliko daleč mi je tudi življenje preple-
teno z obgodni, haterih nisem briva, a bi so mi
vedno zagrevali roke. -

Smola je, če clovek ni srečen, in jaz jo imam!
Ne želim si dosti - za takega bi ničesar ne dosegel, so že
le nepotreben lukarn. - pa živim tako zja v en
dan od danes do jutri.

Zdrave nimam nihake, na sprehod ne grem,
edino knjige se me razvedre. - Vas poznam že pre-

sej dolgo in "Zvona". - Ne bom "kam" pisala pohlepar
in praznih fraz - teh čujete itak brez mene do-
volj, pover. Kam če, da kadar vidim našenjeno
"harica", se mi nehoče vzbudi želja, da bi nas
narod imel še več tih, iskrenih nasoljnih -
huj, ho^{te}te ti! - Bog Vas blagoslovi še nouda-
lje, da ne omahnete. - Troha je res letina, tri
jo prijet, slovensko ženstvo večina se spi trdno
spanje nevednosti. Preprosti sloji se ne zaveda-
jo se svojih pravic in dolžnosti, kar pa je bolj
inteligentnega žensstva, to pa večina nem-
skotovi. - Pa naj Vas brezi zavest, da se trn-
olite za vzvišen cilj, da bejnt vsem in vsem
Vas uspeh ni majhen. -

hogoče, da kam te moje besede pokličejo po-
milovalec posmeh na obraz, čis tako ubogo, ne-
znatno, dvajsetletno dekle. - It, - pa tige
ne verijem, vem, da bi se besedom godnje
kloventu ne posmehovali, če jih moreha ljube-
zen do naroda. -

Se neha! - Inela sem že dolgo skrom-
no željo, pisati kam, a manjhalo mi je po-
guma. - Čudim se sama sebi, da igre-
ham, klane tudi ob jednem prošnje. - Prilož-
la sem nekaj svojih prvih prošensov. - Pro-
sim, preglejte jih, rada bi vedela, inom li
haj nadarjenosti ali ne. Jaz si ničesar ne
domišljam, to mi znate verjeti, ali želela bi
vendar, da bi mi ^{morete} hoto odnitosrčno povedal,

7
jeli bi morala hčaj kaj doseglja ali ne. —

Prosim le, da se ne morčujete iz mene, —
tudi zaradi tega pisma ne — bolelo bi me.
Prosti, ne mi bode žalostoval, da se ne
silim več h kakim stvari, za katero nisem.

† prihodnji št. slovenke bolem po-
gledala, če bode ostalo v „Listih“ kaj pro-
storčka za „Hileno“: —

Prostite mi prosim, cenjena gospica,
da Vas dovolj čujem in to se s tucim doljim
pisnom. — Tudi tega mi ne štejte v zlo.
da sem v zveščem toliko govorila o sebi, žal mi
je č, toda tako miham mnogo in zato mo-
ram pač pisno, poslati tako, kakor

je. —
Kaj ne — saj mi prostite vse? —

z najpoličnejšim spoštovanjem: morde
bismela pristaviti tudi priščem pozdrav? —
v vam priporočja

A. T. A.

A. T. A.
vam morana

proo pismo

Ljubljana 14. II. 98

Prof. Dr. J. J. J. J.

14. II. 98.

Ms. 703

Belt.

Univerzitetna knjižnica
Ljubljana

Zgodovinska in literarna
inštitucija in pisateljica

Lj. Ivan